

[Pia Gjellerup]

var foregået fejlagtige posteringer, at man i tilfælde af, at erhvervsvirksomheden omgående ved sagens indledning indrømmer, at der er et problem, så vil kunne afslutte sagen uden behandling ved retten? Det er – for at inspirere skatteministeren – skattekontrollovens § 20, jeg spørger til.

Og dernæst: Mener ministeren ikke, at det på den baggrund var meget uhensigtsmæssigt at lade månederne gå, før man fra ministerens side orienterede Finansudvalg og Folketing og i den forbindelse krøb til bekendelse?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Gjellerup, at Folketingets Finansudvalg er blevet orienteret løbende og prompte af mig, hver gang der har foreligget noget nyt i denne sag.

Til hr. Ole Espersen skal jeg gerne referere, hvad Statsskattedirektoratet har sagt som svar på Rigsrevisionens kritik. Statsskattedirektoratet har sagt, at man handlede korrekt ved at henføre disse udgifter til 1989, hvor nogle afprøvninger af det komplicerede udstyr blev afsluttet. Der har således, ifølge Statsskattedirektoratet, ikke med denne postering været tale om et bevidst forsøg på at skjule et overforbrug. Altså dette er Statsskattedirektoratets synspunkt.

Det, jeg kan konstatere, er, at Rigsrevisionen er uenig. Jeg har så som den politisk ansvarlige erklæret mig fuldstændig enig i Rigsrevisionens kritik og sagt, at der ikke må herske den mindste usikkerhed om bogføringsprincipperne i Statsskattedirektoratet, og derfor har jeg prompte iværksat en række initiativer.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup for et sidste tillægsspørgsmål.

Pia Gjellerup (S):

Ja, det skal så være kort: Hvornår orienterede skatteministeren Finansudvalget om, at der var en høj grad af usikkerhed om periodiseringerne på Skatteministeriets budget?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det har jeg orienteret Finansudvalget om, i samme øjeblik det var klart, at sådan lå det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 532

5) Til *skatteministeren* af:

Pia Gjellerup (S):

»Vil skatteministeren oplyse, hvilke forhold der lå til grund for, at merudgifter i 1988 på i alt 21,8 mio. kr. ikke blev forelagt i ansøgning til Finansudvalget, jf. aktstykke nr. 70 af 15. november 1988, hvor skatteministeren anmodede om Finansudvalgets tilslutning til allerede i 1988 at anvende andre 10,5 mio. kr. af den forudsatte 1989-bevilling, og kan den manglende ansøgning anses som et forsøg på at vildlede Finansudvalget?«

Skriftlig begrundelse

Rigsrevisionen har den opfattelse, at Skatteministeriets merforbrug i 1988 var af en sådan størrelsesorden, at det kunne have været forudset ved udarbejdelsen af det nævnte aktstykke, der i vidt omfang angik udgifter til samme formål, som var årsag til det yderligere merforbrug, der gennem fejlagtig periodisering og regnskabsmæssige omposteringer blev skjult.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne gentage, da dette spørgsmål jo også drejer sig om omposteringerne, at jeg er enig i Rigsrevisionens kritik af de dispositioner, der har fundet sted, og jeg vil gerne afvise det, der siges i begrundelsen for fru Pia Gjellerups spørgsmål, at der skulle være tale om forsøg på at vildlede Finansudvalget.

Det umiddelbare svar på, hvorfor merudgifterne ikke var medtaget i aktstykket til Finansudvalget i slutningen af 1988, er, at Statsskattedirektoratet tilsyneladende ikke havde tilstrækkeligt overblik over udgifterne i den resterende del af 1988, da aktstykket i midten af november blev sendt til Finansudvalget, for havde et sådant fuldstændigt overblik eksisteret, havde de pågældende udgifter selvsagt været medtaget i aktstykket.

Told- og Skattestyrelsens begrundelse for denne budgetoverskridelse har over for Rigsrevisionen været, at det på edb-området er vanskeligt at skønne over udgifterne. Og selv om det nok må medgives, at det kan være relativt vanskeligt at budgettere skatteområdets edb-udgifter, hvor der pludselig kommer uforudsete ting, så må jeg klart sige fra over for den regn-